Тема 4. Підготовка та порядок проведення державного фінансового аудиту і оформлення його результатів

1.Основні завдання державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання.

2.Організація та етапи проведення державного фінансового аудиту.

3.Звітування про результати аудиту діяльності та реалізація його результатів.

Основні завдання державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання

Основними завданнями державного фінансового аудиту діяльності є:

проведення оцінки рівня управління фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту, яка полягає у забезпеченні:

дотримання вимог законодавства, актів і рішень органів управління та об'єкта аудиту;

досягнення визначених цілей, завдань та набуття кращого досвіду діяльності інших суб'єктів господарювання з виконання показників економічності,

продуктивності і результативності;

достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності;

збереження активів.

виявлення факторів ризику (ризикових операцій), а також внутрішніх резервів для підвищення ефективності управління фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту;

підготовка обгрунтованих рекомендацій для підвищення ефективності управління фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту, усунення наявних порушень, проблем і недоліків та запобігання їм у подальшому.

Аудит діяльності проводиться відповідно до планів контрольно-ревізійної роботи органів Держфінінспекції, які складаються та затверджуються в порядку,

визначеному Кабінетом Міністрів України. Аудит казенних підприємств, а також суб'єктів господарювання державного сектору економіки, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави (крім тих, щодо діяльності яких в установленому законодавством порядку здійснюється державний фінансовий аудит окремих господарських операцій), проводиться щороку.

Тривалість аудиту діяльності не може перевищувати 90 календарних днів.

Перед початком аудиту діяльності керівнику об'єкта аудиту надсилається не

пізніше ніж за 10 календарних днів відповідне повідомлення із зазначенням строку аудиту діяльності та відповідальних за його проведення державних аудиторів. Державні аудитори органів Держфінінспекції зобов'язані пред'явити керівництву об'єкта аудиту направлення на проведення аудиту діяльності, скріплені печаткою відповідного органу Держфінінспекції, та розписатися в журналі реєстрації перевірок (у разі його наявності та надання).

Організація та етапи проведення державного фінансового аудиту

Процес аудиту діяльності складається з чотирьох етапів:

перший етап - планування аудиту діяльності;

другий етап - підготовка програми аудиту діяльності;

третій етап - перевірка факторів ризику (ризикових операцій);

четвертий етап - звітування про результати аудиту діяльності.

Планування аудиту діяльності - це перший етап аудиту діяльності, який грунтується на попередньому вивченні особливостей діяльності об'єкта аудиту і передбачає збір та аналіз інформації про правове забезпечення фінансово-госпо-дарської діяльності об'єкта аудиту, систему управління, зокрема організацію внутрішнього контролю, та досягнення об'єктом аудиту визначених цілей, завдань та набуття кращого досвіду діяльності інших суб'єктів господарювання.

Інформацію можна одержувати як на письмовий запит органу Держфінінспекції, так і від об'єкта аудиту за його місцезнаходженням, а також від його органу управління, органів державної влади та місцевого самоврядування, інших

підприємств, установ і організацій, та за результатами попередніх аудитів діяльності, перевірок державних закупівель і ревізій.

Процес планування включає:

стадію збору інформації - отримання базової інформації про об'єкт аудиту, включаючи інформацію про специфіку його діяльності, збір нормативно-правових актів, отримання установчих, розпорядчих та інших документів об'єкта аудиту, розпорядчих документів органу управління, фінансової і статистичної звітності об'єкта аудиту та в разі потреби інших суб'єктів господарювання, однотипних за певними характеристиками їх діяльності, матеріалів попередніх аудитів діяльності, перевірок державних закупівель та ревізій;

стадію оцінки - аналіз отриманої інформації, формування загального уявлення про вимоги, яким повинна відповідати діяльність об'єкта аудиту, встановлення відхилень від норм та завдань, а також визначення факторів ризику (ризикових операцій).

За результатами опрацювання зібраної інформації керівник групи державних аудиторів складає план аудиту діяльності, який затверджується керівником органу

Держфінінспекції. У плані аудиту діяльності зазначаються обгрунтування необхідності проведення аудиту діяльності, обсяг аудиту діяльності, аудиторські процедури і терміни їх проведення. План аудиту діяльності повинен містити:

вступну частину, в якій вказуються мета аудиту діяльності, обгрунтування необхідності його проведення та склад фахівців, яких планується залучити до проведення аудиту діяльності;

інформацію про діяльність об'єкта аудиту, де наводиться його стисла характеристика:

мета діяльності об'єкта аудиту, функції щодо виконання державних програм (за наявності);

структура об'єкта аудиту та чисельність його працівників;

показники фінансово-господарської діяльності (планові, фактичні) та їх попередня оцінка щодо досягнення мети та завдань діяльності об'єкта аудиту;

зміни, що відбулися з моменту останнього аудиту діяльності, де відображаються організаційні, виробничі та інші зміни в діяльності об'єкта аудиту, що відбулися з часу попереднього аудиту діяльності, проведеного відповідним орга-ном Держфінінспекції, які могли як позитивно, так і негативно вплинути на результати діяльності, ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності. Якщо аудит діяльності щодо об'єкта аудиту проводиться вперше, цей розділ слід не включати в структуру плану аудиту діяльності;

перелік факторів ризику (ризикових операцій) з обґрунтуванням попередньо виявлених ризикових операцій;

інформацію про обсяг аудиту діяльності, в якій попередньо визначаються напрями діяльності об'єкта аудиту, які потребують поглибленого дослідження, а також наводяться статті балансу і показники фінансової звітності, які потребують аналізу їх складу, структури і оцінки факторів, що вплинули на їх зміну порівняно з

попереднім звітним періодом, або із плановим рівнем, а також фактори, які можуть впливати на перебіг аудиту діяльності та його результати;

графік проведення аудиту діяльності.

Підготовка програми аудиту діяльності – це другий етап аудиту діяльності.

Підготовка програми аудиту діяльності передбачає:

уточнення інформації, зібраної на етапі планування, - першому етапі аудиту діяльності;

проведення аналізу фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту та ефективності використання активів з наданням оцінки рівня управління об'єктом аудиту;

- надання попередньої оцінки системи внутрішнього контролю;

конкретизацію факторів ризику (ризикових операцій);

визначення аудиторських процедур та обсягу вибірки, необхідних для дослідження кожного фактора ризику (ризикової операції);

визначення необхідності в залученні до проведення аудиту діяльності інших органів Держфінінспекції чи представників інших органів влади, установ та організацій;

складання програми аудиту діяльності.

Уточнення інформації, зібраної на першому етапі аудиту діяльності, передбачає поглиблене дослідження визначених факторів ризику (ризикових операцій).

Проведення аналізу фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту та ефективності використання активів з наданням оцінки рівня управління об'єктом аудиту передбачає:

- порівняння планових і фактичних показників фінансових планів об'єкта аудиту;

порівняння фактичних показників фінансової звітності за декілька років у динаміці;

визначення оцінки ефективності управління об'єктом аудиту відповідно до Методики аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств державного сектору економіки, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 14 лютого 2006 року № 170, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27 березня 2006 року за № 332/12206, або з використанням інших методик.

Аналіз повинен охоплювати структуру та динаміку активів об'єкта аудиту, дебіторської заборгованості, власного капіталу, зобов'язань, дохідності активів, доходів та витрат, у тому числі валового прибутку (збитку) та операційних витрат за економічними елементами тощо.

Обсяг проведення аналізу фінансово-господарської діяльності (кількість таблиць, які необхідно скласти, кількість показників для розрахунку тощо) визначається керівником групи державних аудиторів виходячи зі специфіки і результатів діяльності об'єкта аудиту, періоду, який необхідно дослідити, та чисельності державних аудиторів.

Результати аналізу фінансово-господарської діяльності та оцінки виконання показників фінансового плану об'єкта аудиту є додатками до аудиторського звіту.

Попередня оцінка системи внутрішнього контролю полягає у дослідженні сукупності внутрішніх правил та процедур контролю, що запроваджені керівництвом об'єкта аудиту для досягнення поставленої мети, забезпечення стабільного і ефективного функціонування об'єкта аудиту, дотримання внутрішньої господарської політики, збереження, раціонального та економного використання активів, викриття фальсифікацій та запобігання помилкам, подання достовірної фінансової звітності.

З метою оцінки системи внутрішнього контролю досліджуються:

основні принципи управління об'єктом аудиту;

зміст контракту між керівником об'єкта аудиту і органом управління щодо забезпечення цим керівником законного, цільового і економного використання усіх видів ресурсів; наказ про розподіл обов'язків між заступниками керівника; по-

ложення про відділи чи інші структурні підрозділи об'єкта аудиту, посадові інструкції відповідальних фахівців;

наказ про облікову політику щодо забезпечення надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів об'єкта аудиту при складанні фінансової звітності, зокрема шляхом визначення принципів оцінки статей звітності, методів обліку щодо окремих статей звітності; забезпечення повноти і точності складання первинних документів та якості первинної інформації, необхідної для успішного керівництва і прийняття ефективних управлінських рішень;

графік документообігу та його дотримання, наявність затверджених положень про дотримання законодавства щодо зберігання та знищення бухгалтерських документів, встановлення правил прийому документів на виконання, їх реєстрації та обробки;

розпорядчі та інші документи про дотримання законодавства щодо використання коштів і майна та підписання фінансових документів; дотримання термінів і правил проведення інвентаризацій, бухгалтерських звірок, передачі справ та інших процедур внутрішнього контролю; забезпечення умов для збереження коштів і матеріальних цінностей; визначення осіб, відповідальних за здійснення внутрішнього контролю, та визначення для них кола обов'язків;

склад, фаховий рівень та періодичність проходження підвищення кваліфікації працівників бухгалтерської, економічної та фінансової служб;

наявність підрозділу внутрішнього контролю (аудиту), його статус,

підпорядкованість, результати і якість його роботи: забезпечення постійного аналізу цільового, ефективного і економного використання усіх видів ресурсів; своєчасність

повнота здійснюваних контрольних заходів з огляду на наявні ризики та правильність документування виявлених порушень і недоліків; обгрунтованість застосування методів контролю; своєчасність і обгрунтованість внесення за ре-

зультатами контрольних заходів пропозицій керівництву з метою усунення виявлених пору шень, забезпечення відшкодування нанесених збитків та удосконалення системи внутрішнього контролю; повнота заходів, які вживаються для забезпечення врахування наданих пропозицій;

кадрова політика щодо кваліфікаційних вимог до осіб, які займають відповідальні посади, та частота зміни працівників на відповідальних посадах;

порядок підготовки внутрішньої звітності (управлінської звітності) для цілей управління об'єктом аудиту тощо.

За результатами вивчення системи внутрішнього контролю необхідно дати позитивну, умовно позитивну або негативну оцінку та визначити, чи забезпечує система внутрішнього контролю самостійне виявлення та виправлення об'єктом ау-диту можливих ризиків, що негативно позначаються на його фінансово-господарській діяльності. Позитивну оцінку державний аудитор дає в разі, якщо система внутрішнього контролю попереджує, виявляє та своєчасно (у межах звітного періоду) усуває ті суттєві помилки в роботі персоналу, які можуть бути своєчасно попереджені і виправлені як у частині використання майна, так і в частині визначення окремих статей доходів і витрат та фінансового результату.

Умовно позитивна оцінка дається в разі, коли система внутрішнього контролю є недостатньою для попередження всіх суттєвих порушень і недоліків у діяльності об'єкта аудиту. На негативну оцінку заслуговує така система внутрішнього контролю, яка внаслідок недоліків її організації не попереджує (або не має змоги попереджувати) суттєвих для об'єкта аудиту порушень і недоліків, що негативно

впливають на використання активів, формування статей доходів і витрат та на фінансовий результат.

Негативна оцінка системи внутрішнього контролю збільшує ризики можливого допущення об'єктом аудиту порушень і недоліків, тому передбачає планування більшого обсягу аудиторських процедур.

За результатами уточнення інформації, зібраної на першому етапі аудиту діяльності, а також проведеного аналізу фінансово-господарської діяльності та оцінки системи внутрішнього контролю конкретизуються та визначаються зовнішні

внутрішні фактори ризику (ризикові операції), які негативно впливають на діяльність об'єкта аудиту (третій етап).

Зовнішні фактори ризику (ризикові операції) є незалежними від об'єкта аудиту, але безпосередньо впливають на його діяльність та фінансові результати. До зовнішніх факторів ризику (ризикових операцій) можна віднести: зміни, внесені до нормативно-правових актів, якими безпосередньо регулюється діяльність об'єкта аудиту або встановлюються правила здійснення ним певних видів господарських операцій;

зміни, внесені до нормативно-правових актів, якими змінюється порядок відображення в обліку певних операцій чи змінюється порядок складання фінансової звітності;

зміну стратегії розвитку галузі, в якій провадить свою діяльність об'єкт аудиту, що зумовлює зменшення обсягів державного замовлення;

штучне обмеження використання виробничої потужності об'єкта аудиту та обсягу виробництва продукції (товарів, робіт чи послуг) у зв'язку з обмеженою можливістю внутрішнього ринку спожити весь обсяг продукції та обмеженням експорту; форс-мажорні обставини та інше.

Внутрішні фактори ризику (ризикові операції) є наслідком прийнятих і реалізованих управлінських рішень об'єкта аудиту в частині володіння,

використання та розпорядження фінансовими ресурсами, необоротними та іншими активами і можуть ним регулюватися.

До внутрішніх факторів ризику (ризикових операцій) можна віднести:

фактори ризику (ризикові операції), пов'язані з фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту: зміни в організаційній структурі, внаслідок яких конкретні функції з фінансово-господарської діяльності виконуватимуться структурними підрозділами, працівники яких не мають відповідного досвіду та кваліфікації; створення нових структурних підрозділів;

відсутність правил здійснення внутрішнього контролю;

формальність суті правил внутрішнього контролю, неврахування специфіки діяльності об'єкта аудиту, внаслідок чого важко попередити, виявити та виправити помилки;

зміни виду господарської діяльності об'єкта аудиту;

суттєві зміни показників фінансового плану порівняно з попередніми роками (зокрема суттєве збільшення видатків при незначному збільшенні доходів);

укладення договорів із суб'єктами господарювання, які мають значну заборгованість перед об'єктом аудиту, або із суб'єктами господарювання, щодо яких державний аудитор має інформацію про завищення ними обсягів і вартості робіт, ціни товарів чи послуг, розцінок чи тарифів; укладення договорів із суб'єктами господа рювання, які існують менше року чи предмет договорів з якими не є їх основною діяльністю;

значне зростання дебіторської та/або кредиторської заборгованості; укладання договору, умови якого заздалегідь є вкрай невигідними для об'єкта

аудиту, чи наявність сумнівів щодо повноти виконання умов договору, спроможності його оплати тощо;

здійснення правочинів, які не відповідають та/або суперечать: вимогам чинного законодавства, розпорядчим актам органів управління чи вищестоящих установ і організацій, які є обов'язковими для виконання об'єктом аудиту, внутрішнім наказам, порядкам, політиці об'єкта аудиту тощо;

фактори ризику (ризикові операції), пов'язані з веденням бухгалтерського обліку:

внесення змін до облікової політики об'єкта аудиту;

відсутність положення про бухгалтерську службу, посадових інструкцій відповідальних працівників, графіка документообігу тощо;

низький рівень автоматизації бухгалтерського обліку, застосування неліцензійних програм з ведення бухгалтерського обліку або несвоєчасне їх оновлення відповідно до змін у методології ведення бухгалтерського обліку чи в обліковій політиці;

частота зміни працівників бухгалтерської, економічних служб об'єкта аудиту;

фактори ризику (ризикові операції), що виникли внаслідок неусунення недоліків, виявлених попереднім аудитом діяльності (чи ревізією):

порушення законодавства у сфері державних закупівель;

при виявленій недостачі матеріально відповідальна особа продовжує працювати на тій самій посаді, недостачу нею не відшкодовано, річна інвентаризація не проводилася;

факти переплати заробітної плати внаслідок встановлення необгрунтовано завищених (порівняно з нормативно-правовими актами) надбавок чи доплат, при тому, що система встановлення надбавок та доплат не змінилася, тощо.

Визначені фактори ризику (ризикові операції) викладаються у вигляді гіпотез причин можливого погіршення фінансового стану об'єкта аудиту, невиконання ним своїх функцій та неефективного використання майна.

Визначається також і рівень суттєвості впливу визначеного фактора ризику (ризикової операції) на результати діяльності об'єкта аудиту, а також на достовірність фінансової звітності.

Рівень суттєвості може визначатись у вартісній оцінці (сума заниженого чи недоотриманого доходу, обсяг завищених чи необгрунтованих витрат, незаконного відчуження активів тощо) і у процентному відношенні до фактичних даних фінансової звітності, бухгалтерського обліку та показників фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту.

Для дослідження кожного фактора ризику (ризикової операції) визначаються аудиторські процедури, які необхідно здійснити для їх підтвердження чи спростування, а також визначається обсяг вибірки.

Визначення обсягу вибірки проводиться з метою застосування аудиторських процедур по відношенню менш ніж до 100 відсотків об'єктів всієї сукупності, що досліджується, для отримання аудиторських доказів, які дають змогу скласти думку про всю цю сукупність. Для забезпечення обґрунтованості висновків оцінки рівня управління фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту обсяг вибірки має бути не меншим 50 відсотків сукупності даних, що досліджувалися. Прикладами об'єктів перевірки, при дослідженні яких може бути застосована вибірка, є:

основні засоби (за окремими об'єктами основних засобів);

матеріали і запаси (за окремими видами матеріалів і запасів);

дебіторська і кредиторська заборгованості (за конкретними дебіторами чи кредиторами);

дохід від реалізації продукції, виконання робіт чи послуг (конкретні господарські операції, вид продукції чи період);

відображення витрат (конкретні випадки, напрями діяльності);

оплата праці (окремі працівники чи групи працівників, посади) тощо.

Обрані аудиторські процедури та обсяг вибірки повинні забезпечувати обгрунтованість висновків за результатами оцінки рівня управління фінансово-господарською діяльністю об'єкта аудиту, правильності ведення бухгалтерського обліку та достовірності фінансової звітності, системи внутрішнього контролю.

На підставі плану аудиту діяльності та з урахуванням додаткової інформації, отриманої за результатами детального вивчення об'єкта аудиту, складається програма аудиту діяльності. У програмі аудиту діяльності зазначаються:

мета аудиту діяльності;

підстава для його проведення;

відповідний орган Держфінінспекції, який проводить аудит діяльності;

інформація про діяльність об'єкта аудиту, де наводиться його стисла характеристика;

результати проведеного аналізу фінансово-господарської діяльності та попередньої оцінки системи внутрішнього контролю;

перелік факторів ризику (ризикових операцій) фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту, які передбачається перевірити, аудиторські процедури, які необхідно застосувати, та обсяг вибірки;

необхідність залучення до проведення аудиту діяльності територіальних органів Держфінінспекції чи представників інших органів влади, установ та організацій;

інформація про керівника аудиторської групи, державних аудиторів, які здійснюють аудит діяльності, та графік проведення аудиту діяльності.

Програма аудиту діяльності затверджується керівником органу Держфінінспекції. Програма аудиту діяльності складається у двох примірниках, один з яких надається керівнику об'єкта аудиту, про що робиться запис на другому примірнику, який залишається органу Держфінінспекції. У разі проведення аудиту діяльності за ініціативою об'єкта аудиту або його органу управління можливе попереднє узгодження програми з відповідним керівником. Під час проведення аудиту діяльності програма аудиту може бути переглянута, доповнена та уточнена. Зміни до програми затверджуються керівником органу Держфінінспекції та надаються керівництву об'єкта аудиту у тому самому порядку, що і програма аудиту. У разі якщо програмою аудиту діяльності передбачається проведення аудиту діяльності структурних підрозділів об'єкта аудиту або юридичних осіб, що входять до асоціації (корпорації, консорціуму, концерну, іншого об'єднання), із залученням інших територіальних органів Держфінінспекції, за кожним структурним підрозділом чи учасником об'єднання відповідним територіальним органом Держфінінспекції складається окрема програма аудиту діяльності з урахуванням положень загальної програми аудиту в цілому та конкретизації факторів ризику (ризикових операцій), властивих його діяльності.

Звітування про результати аудиту діяльності та реалізація його

результатів

За результатами аудиту діяльності складається аудиторський звіт, який обов'язково має містити результати перевірки дотримання законодавства і забезпечення ефективності фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту та обгрунтовані рекомендації щодо її удосконалення.

Аудиторський звіт включає такі розділи:

вступ;

результати аудиторських процедур;

висновки;

рекомендації;

додатки.

Вступ має містити інформацію про об'єкт аудиту та обгрунтування причин проведення аудиту діяльності.

розділі "Результати аудиторських процедур" наводяться результати досліджень дотримання законодавства і забезпечення ефективності фінансово-

господарської діяльності об'єкта аудиту.

Крім цього розділ має містити:результати аналізу фінансово-господарської діяльності об'єкта аудиту та результати дослідження чинників, які негативно впливають на діяльність об'єкта аудиту. Також наводяться конкретні приклади недоліків і порушень;

інформацію про вплив порушень і недоліків на розміри платежів до бюджетів

державних фондів, фінансові результати і розмір прибутку об'єкта аудиту (до оподаткування) та величину активів.

розділі "Висновки" дається оцінка рівня управління фінансово-

господарською діяльністю об'єкта аудиту, ефективності управління його майном, досягнення об'єктом аудиту визначених цілей і завдань, достовірності фінансової звітності і системи внутрішнього контролю.

Висновки групуються виходячи з істотності їх впливу на фінансово-господарську діяльність об'єкта аудиту за такими напрямами:

зовнішній, що має незалежний від об'єкта аудиту характер, зокрема щодо достатності нормативно-правового забезпечення його діяльності, рівня її регламентації органом управління об'єкта аудиту;

внутрішній - щодо прийняття рішень або бездіяльності посадових осіб об'єкта аудиту, у першу чергу щодо організації і функціонування системи внутрішнього контролю.

У розділі "Рекомендації" зазначаються пропозиції, реалізація яких є необхідною умовою для якісних змін в управлінні об'єктом аудиту. Ці пропозиції повинні грунтуватися на фактах та висновках аудиту діяльності. Бажано, щоб цей розділ мав таку саму структуру, як і розділ, де викладено висновки.

Рекомендації повинні: грунтуватися на результатах перевірки факторів ризику (ризикових операцій), підкріплених фактами і висновками;

зосереджувати увагу на тому, що треба змінити; залишити на розсуд об'єкта аудиту способи проведення змін;

бути достатньо детальними і реальними для впровадження.

Аудиторський звіт має бути зрозумілим та конструктивним, його виклад - стислим і чітким.

До аудиторського звіту не включаються не підтверджені аудиторськими процедурами висновки та суб'єктивні припущення державних аудиторів.

Додатками до аудиторського звіту є робочі матеріали, що підтверджують встановлені факти недоліків і порушень, й табличні дані, сформовані на стадії здійснення оцінки досягнутих об'єктом аудиту результатів, підписані державним аудитором та посадовими особами об'єкта аудиту.

При посиланні на документи, статистичні, бухгалтерські, аналітичні дані доцільно у тексті аудиторського звіту зазначати джерела інформації. Щоб не перевантажувати текстову частину аудиторського звіту, посилання на джерела інформації (крім зазначення фактів порушення вимог чинного законодавства) у тексті доцільно позначати цифрами, що відповідають порядковому номеру використаних документів, наведених у переліку, який є додатком до аудиторського звіту.

Аудиторський звіт підлягає розгляду за участю керівництва об'єкта аудиту. Строк такого розгляду не повинен перевищувати 5 робочих днів. За результатами розгляду з керівництвом об'єкта аудиту аудиторський звіт складається **в** чотирьох примірниках і підписується в односторонньому порядку керівником групи державних аудиторів.

У разі наявності зауважень і пропозицій керівництва об'єкта аудиту до аудиторського звіту, що не були враховані під час розгляду, вони оформлюються у вигляді Протоколу розбіжностей до аудиторського звіту та не пізніше останнього

дня проведення аудиту діяльності надаються органу Держфінінспекції для

аналізу. Протокол розбіжностей до аудиторського звіту складається за формою згідно з додатком до цієї Методики.

разі наявності зауважень, викладених у Протоколі розбіжностей до аудиторського звіту, орган Держфінінспекції, який проводив аудит діяльності,

аналізує їх обґрунтування, і у строк не пізніше ніж 15 робочих днів після надходження цього Протоколу дає на них письмовий висновок, який затверджується керівником органу Держфінінспекції. Протокол розбіжностей до аудиторського звіту та письмовий висновок додаються до аудиторського звіту.

Примірники аудиторського звіту передаються керівнику об'єкта аудиту, його органу управління, а також відповідно до визначених законодавством повноважень Кабінету Міністрів України та Міністерству фінансів України. Один примірник аудиторського звіту залишається органу Держфінінспекції.

Передача аудиторського звіту керівництву об'єкта аудиту здійснюється одним із таких способів:

особисто під розписку керівнику або головному бухгалтеру об'єкта аудиту;

через діловодну службу з відміткою про дату реєстрації в журналі вхідної кореспонденції об'єкта аудиту та підписом працівника цієї служби, який здійснив реєстрацію;

рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням.

Керівник об'єкта аудиту зобов'язаний у місячний строк інформувати орган Держфінінспекції, який проводив аудит діяльності, про стан врахування рекомендацій, що містяться в аудиторському звіті.

Рішення щодо оприлюднення результатів аудиту діяльності приймається керівництвом органу Держфінінспекції, який проводив аудит діяльності.

Оприлюднення результатів аудиту діяльності здійснюється відповідно до законодавства. Така інформація може надсилатися іншим заінтересованим органам державної влади, а також органам місцевого самоврядування.

Аудиторський звіт може виноситись на розгляд колегії відповідного органу, уповноваженого управляти державним майном.

Органи Держфінінспекції здійснюють моніторинг та облік стану впровадження пропозицій, відображених в аудиторському звіті, чи інформації про результати аудиту діяльності.